

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/926/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

230/2013. (VIII. 1.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. november 21-én előterjesztett **panaszát** a 2013. augusztus 1-jén – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – Gy. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a vele szemben 2012. november 21-én foganatosított rendőri fellépés miatt az intézkedés napján, postai úton terjesztette elő panaszát, amelyet 2012 decemberében négy alkalommal egészített ki.

1) A panaszos beadványában az intézkedés előzményeként arról számolt be, hogy testvérével összetűzésbe keveredett, aki megfenyegette azzal, hogy két rendőrt küld rá. Az ügyben nyomozást rendeltek el, amelynek keretében a panaszost már háromszor kihallgatták (kétszer volt a bíróságon), de az ügyészség úgy döntött, hogy további kihallgatására van szükség, ami ellen a panaszos tiltakozott. Ennek ellenére 2012. november 21-én e-i lakásából elővezették, melynek során három rendőr intézkedett vele szemben. A panaszos sérelmezte, hogy elővezetésére mezítláb, papucsban került sor, mert nem öltöztetett fel rendesen, továbbá a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

rendőrök egészségi állapotát sem vették figyelembe, nem kérdezték meg, hogy beteg-e, és gyógyszereit, asztmás betegségéhez használatos segédeszközeit sem vihette magával. A panaszos ugyanakkor elismerte, hogy a lakásán a rendőröket trágár szavakkal illette („ki a f** vagy, mit akarsz”), amely annak köszönhető, hogy gyógyszerek hatása alatt állt, és ezért gyakran viselkedik agresszíven.

A panaszos beadványához csatolta a Gy. Rendőrkapitányság 2012. november 14-én kelt a panaszos elővezetését elrendelő határozatát. A határozat az 1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről (a továbbiakban: Btk.) 176/A. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétségének megalapozott gyanúja miatt B. Z. (a panaszos testvére) ellen folyamatban lévő büntetőügyben a panaszos elővezetését rendelte el a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 162. § (2) bekezdése alapján. A határozat szerint a panaszost 2012. november 21-én 8 órára kellett előállítani a Gy. Rendőrkapitányság épületébe. A határozat a panaszost legkevesebb 7. 000 forint költség viselésére kötelezte. A határozat indokolása rögzíti, hogy a panaszos feljelentést tett testvére ellen, aki a panaszos ingatlana előtt 2012. szeptember 3-án, előzetes szóváltást követően azt mondta neki, hogy „ha kell, rád küldök két e-i rendőrt, akik belebetonoznak a falba”. A panaszos a sérelmére elkövetett zaklatás miatt magánindítványt terjesztett elő testvére ellen. Mivel B. Z. által elkövetett cselekmény alkalmas volt a Btk. 176/A. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő zaklatás vétség megalapozott gyanújának a megállapítására, ezért a Gy. Városi Ügyészség további nyomozati cselekmények elvégzéséről rendelkezett, és utasította a Gy. Rendőrkapitányságot, hogy folytatólagosan tanúként hallgassák ki a panaszost (mint sértettet) és a fiát, B. I.-t (mint tanút). Mind ezek alapján a rendőrkapitányság 2012. szeptember 4-én 10 órára szabályszerűen, írásban idézte meg a panaszost és fiát. Az idézést a panaszos felesége vette át. A panaszos és B. I. az idézésben megjelölt időpontban nem jelent meg, és távolmaradásukat sem igazolták. Ezt követően a panaszos és a fia ismételt idézése érdekében B. L. r. főtörzsőrmester és R. I. r. százados 2012. szeptember 6-án személyesen jelent meg a panaszos lakóhelyén. A rendőrök megkérdezték a panaszost, hogy a korábbi idézésre miért nem jelent meg, aki azt válaszolta, hogy az idézéseket a felesége vette át, aki azokat átadta neki, a panaszos pedig azokat továbbította a belügyminiszternek. A rendőrök közölték a panaszossal, hogy neki és a fiának újabb idézést hoztak, és azokat vegye át. A panaszos azonban az átvételt indokolatlanul megtagadta, közölte, hogy hiába idézik őt és a fiát, nem fognak megjelenni a rendőrkapitányságon. Ettől függetlenül a rendőrök szóban megidézték a panaszost, közölték vele, hogy ő és a fia 2012. szeptember 11-én 10 órakor jelenjenek meg a Gy. Rendőrkapitányságon folytatólagos tanúkihallgatás céljából. A panaszos ekkor ismételten kijelentette, hogy nem fognak megjelenni. A határnapon az idézettek ismételten nem jelentek meg, és távolmaradásukat alapos okkal nem igazolták. Ezek alapján a Gy. Rendőrkapitányság megállapította, hogy a panaszos kétszer történt szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a nyomozó hatóság előtt, ezért elővezetése szükségessé és indokoltá vált, ezért lakóhelyéről 2012. november 21-én elővezették. A határozat ellen a panaszos panasszal élt, illetve a határozatot nem írta alá.

A panaszos megküldte az aláírásával ellátott, 2012. november 21-én kiállított „Nyilatkozat” elnevezésű formanyomtatványt, amely szerint a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § és 93. § alapján a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást megkapta, továbbá az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítással kapcsolatos tájékoztatást szóban, a részére kiállított – az előállítás időtartalmáról szóló – igazolást átvette. A panaszos nyilatkozata szerint a személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel és a kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban nem élt panasszal, és

sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett. A nyilatkozat rögzíti, hogy a panaszos tüdőbeteg, asztmás, és pszichés betegségben szenved, melynek következtében fullad.

A panaszos mellékelte a Gy. Rendőrkapitányság 2012. november 21-én kelt határozatát, amely 7 200 forint, az elővezetés költségeinek megtérítésére kötelezte a panaszost. A panaszos a határozatot aláírta, azonban ellene panasszal élt. A panaszos megküldte az okozott költségről kiállított csekk másolatát.

A panaszos a Testület rendelkezésre bocsátotta az előállítás időtartalmáról készült igazolást, amely szerint 2012. november 21-én 8 óra 5 perctől 8 óra 25 percig tartott az előállítása.

2) A panaszos 2012. december 4-én előterjesztett panasz-kiegészítésében a rendőri intézkedés alapjául szolgáló események leírásaként a testvérel fennálló konfliktusáról számolt be. A testvére a panaszos tudta nélkül kötött örökösödési szerződést (valószínűleg a szüleikkel), ezért összetűzésbe keveredtek, amely során egyszer a B. Z. a panaszost megfenyegette. Az ügyben a Gy. Ügyészség nyomozást rendelt el, amely során már 3 hónappal ezelőtt megidéztek őt és fiát, amire nem mentek el. Ezt követően a rendőrök személyesen jelentek meg a lakásában, ahol ismételten megidéztek őt. A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy nem fog az idézésnek eleget tenni, mert már háromszor kihallgatták őket. A panaszos elmondása szerint az intézkedés napján 7 óra 45 perckor jelent meg D. P. rendőr két kollégájával a lakásán, akik közölték, hogy elő fogják vezetni a Gy. Rendőrkapitányságra. A panaszos azt mondta a rendőröknek, hogy nem megy velük, mire ők azt felelték, hogy akkor meg fogják bilincselni, mivel papírjuk van a panaszos elvezetéséről. A rendőrök megkérték a panaszost, hogy öltözzön fel, aki közölte a rendőrökkel, hogy nem fog felöltözni. Ezt követően a rendőrök a panaszost kabátban és mezítláb, papucsban vitték el, aminek következtében a panaszos megfázott. A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem tették lehetővé, hogy hazajutásához szükséges pénzt vegyen magához. A panaszos elmondása szerint több betegségben szenved, depressziós, tüdőbeteg, asztmás és pánik beteg, valamint kettő ökölnyi hasfal sérve van, ezért haskötőt kell használnia.

A panaszos beadványához mellékelten megküldött több ambuláns lapot és kórházi zárójelentést, a pártfogó ügyvédjének szóló levelét és a Kúria panaszos által előterjesztett igazolási kérelemnek helyt adó végzését, amelyek a panaszügy szempontjából nem relevánsak, ezért ismertetésüktől a Testület eltekint.

3) A panaszos 2012. december 12-én újabb beadványt terjesztett elő, amelyben a panaszügyre vonatkozóan új információ nem szerepelt. A panaszos beadványához mellékelte a Gy. Városi Ügyészség határozatát, amely személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétsége miatt a B. Z. ellen folyamatban lévő bűnügyben a panaszos fiának az elővezetés elrendeléséről, valamint az elővezetés költségének megfizetéséről szóló határozat ellen bejelentett panaszát, mint alaptalant elutasította. Az ügyészség megállapította, hogy mivel a panaszos fia szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg tanúkihallgatáson 2012. szeptember 4-én, illetve szeptember 11-én, és távolmaradását alapos okkal nem mentette ki, ezért a nyomozó hatóság helytállóan határozott az elővezetés elrendeléséről, és az elővezetés költségének megtérítéséről.

4) A panaszos 2012. december 15-én előterjesztett beadványában sérelmezi, hogy a testvérel szemben indult eljárás megszüntetéséről határoztak. A panaszos csatolta a G. Városi Ügyészség 2012. december 11-én kelt nyomozás megszüntetéséről szóló határozatát is, amely B. Z. ellen zaklatás vétsége miatt indult büntetőügyben a nyomozást a Be. 190. § (1)

bekezdésének b) pontja szerint – mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény – megszüntette.

5) A panaszos 2012. december 27-én előterjesztett beadványában sérelmezi, hogy mivel az intézkedés napján a rendőröket trágár szavakkal illette („ki a f** vagy, mit akarsz”) ellenre eljárás indult, amely során gyanúsítottként idézték meg. A panaszos mellékelte a B. Rendőrkapitányság idézését, amely a panaszost a Btk. 180. § (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben elkövetett becsületsértés vétségének megalapozott gyanúja miatt 2013. január 10-én 10 órára gyanúsított kihallgatásra való megjelenésére kötelezte.

A panaszos csatolta továbbá a Gy. Rendőrkapitányság 2012. december 21-én kelt, a panaszos idézését elrendelő végzését. A végzés indokolása szerint a panaszos a Gy. Városi Ügyészségnek 2012. december 15-én megküldött levelében panaszt jelentett be a vele szemben 2012. november 21-én a Gy. Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök által foganatosított intézkedés jog- és szakszerűsége miatt. A panaszlevél a Gy. Városi Ügyészség által áttételre került 2012. december 20-án a panaszvizsgálásra jogosult szervhez, a Gy. Rendőrkapitányságra, mely alapján közigazgatási eljárás indult a rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálása tárgyában, amely során szükségessé vált a panaszos meghallgatása is.

(A panaszos megküldte a Gy. Rendőrkapitányság értesítését is a közigazgatási eljárás megindításáról a panaszos 2012. november 21-én foganatosított rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában.)

A Testület megjegyzi, hogy a panaszos beadványaiban többször a sérelmezett intézkedés időpontjaként 2012. szeptember 21-ét jelölte meg. A rendelkezésre bocsátott iratok – amelyek a panaszos által előadottakkal egybevágó történéseket rögzítenek – következetesen az intézkedés napjaként 2012. november 21-et jelölték meg, így a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos az intézkedés napjaként tévesen jelölte meg a 2012. szeptember 21. napját.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A panaszos szempontjából a következők relevánsak.

1) Gy. Rendőrkapitányság 2012. augusztus 14-én kelt idézése a panaszost a Gy. Rendőrkapitányságra 2012. szeptember 4-én 10 órára folytatólagos tanúkihallgatásra idézte meg.

2) B. L. r. főtörzsőrmester 2012. szeptember 6-án készült jelentésében beszámolt arról, hogy a fenti napon megjelent a panaszos lakóhelyén, ahol közölte a panaszossal, hogy 2012. augusztus 14-én idézést küldött neki, valamint fiának, mely idézés 2012. szeptember 4. napra szólt. A panaszos erre azt válaszolta, hogy az idézést tovább küldte a belügyminiszternek, de hogy milyen célzattal arra nem felelt. A panaszos annyit mondott még, hogy nem hajlandó a továbbiakban a Gy. Rendőrkapitánysággal együttműködni, illetve a hangját felemelve

kiabálta, hogy nem hajlandó egy idézésen sem megjelenni, ahogy a fia sem. B. L. r. főörzsőrmester megítélése szerint a panaszos erősen zavart volt, a feltett kérdésekre hangosan, csaknem kiabálva felelt. B. L. r. főörzsőrmester jelentésében rögzíti, hogy véleménye szerint idézés postázása felesleges, a panaszos és fiának tanúkihallgatását csak az elővezetésük útján lehetséges foganatosítani.

3) A rendőrség megküldte az intézkedés napján kelt, P. A. r. őrmester, N. E. r. főörzsőrmester és D. P. r. százados által aláírt, az elővezetés végrehajtásáról készült jelentést.

A intézkedő rendőrök a Gy. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya, mint elrendelő az általa folytatott büntetőeljárásban hozott határozata alapján a panaszoszt az Rtv. 34. § (1) és (2) bekezdésének, és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 33. § (1) és (2) bekezdésének figyelembevételével lakóhelyéről a Gy. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályára vezették elő.

A rendőrök a panaszos elővezetésének végrehatása során az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján igazoltatták, a 31. § (1) bekezdése szerint – mint személyi szabadságában korlátozott személyt – átvizsgálták. A jelentés rögzíti, hogy az elővezetésre az Rtv. 39. § (1) bekezdésének f) pontja alapján magánlakásban került sor. Az intézkedés során a rendőrök kényszerítő eszközt nem alkalmaztak, és a panaszoszt 2012. november 21-én 8 óra 25 perckor a Gy. Rendőrkapitányságra sérülés és panaszmenetesen átadták B. L. r. főörzsőrmesternek.

Az intézkedés alapjául szolgáló eseményeket a jelentés a következőképpen rögzíti. A rendőrök 2012. november 21-én 8 óra 10 perckor elővezetés foganatosítása céljából jelentek meg a panaszos lakóhelyén, ahol a panaszoszt intézkedés alá vonták, majd közölték vele, hogy a fenti elővezető parancs alapján a Gy. Rendőrkapitányságra elővezetik. A panaszos a rendőrök közlését megértette, és tudomásul vette, majd felszólításra a szolgálati gépjárműbe beszállt.

A jelentés megjegyzi, hogy a panaszos az Rtv. 18. § (1) bekezdése értelmében a hozzátartozója, képviselőjének kiértesítését nem kérte.

A jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás megállapításai szerint a panasossal szemben végrehajtott elővezetés szakszerű volt. A parancsnok úgy ítélte meg továbbá, hogy az intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság követelményének.

4) A rendőrség csatolta 2012. november 21-én D. P. r. százados bejelentéséről készült jegyzőkönyvet.

D. P. r. százados előadta, hogy az intézkedés napján 8 óra 5 perckor szolgálata ellátása során beosztottjaival, P. A. r. őrmester, N. E. r. főörzsőrmester elővezető parancs alapján megjelent a panaszos lakóhelyén elővezetése céljából. Az ingatlanhoz D. P. r. százados és P. A. r. őrmester ment, addig N. E. r. főörzsőrmester a szolgálati gépjárműben várakozott. D. P. r. százados elmondása szerint amikor elindultak a panasossal a hátsó épületből a kapu felé, akkor a panaszos már fennhangon szitkozódott, és a rendőrök közölték vele, hogy tartózkodjon ezen magatartás tanúsításától. Erre azt kiabálta, hogy „a f**ó rendőrök is csak vele szórakoznak”. Erre a kijelentésre a rendőrök közölték, hogy fel fogják jelenteni becsületsértés miatt. Erre a felszólításra a panaszos a szitkozódást befejezte, majd a szolgálati gépjárműbe beült. A fentiek alapján D. P. r. százados kérte a panaszos felelősségre vonását két rendbeli becsületsértés miatt.

5) A rendőrség csatolta 2013. február 5-én, P. A. r. őrmester, N. E. r. főtörzsőrmester és D. P. r. százados által készített jelentését.

Az intézkedő rendőrök 2012. november 21-én 8 óra 5 perckor indultak el az E. Rendőrőrs épületéből a panaszos lakóhelyére, mert a panaszost és a fiát kellett elővezetniük. Az úton az elővezetendő személyek lakóhelyére a panaszos fiát a rendőrök már a buszmegállóban felismerték, ezért vele szemben már akkor megkezdték az intézkedés foganatosítását. P. A. r. őrmester igazoltatta őt, majd közölte vele, hogy elővezető parancs alapján elő fogják vezetni a Gy. Rendőrkapitányságra. A panaszos fia a közlést megértette, és tudomásul vette, majd a rendőrök felszólítására a szolgálati gépjárműbe beszállt. Ezt követően a panaszos lakóhelyére vonultak a rendőrök, ahonnan többszöri csengetésre és kopogásra sem jött ki senki. A panaszos fia ekkor szólt a rendőröknek, hogy menjenek be a kapun, mivel az apja a hátsó épületben tartózkodik, és nem hallja a kopogást. Amikor a rendőrök a kapun bementek, a panaszos előjött a hátsóépületből, akivel a rendőrök közölték, hogy elő fogják vezetni. A panaszos a közlést megértette, de már az első reakciói arrogánsak és elutasítóak voltak. A rendőrök közölték a panaszossal, ha ellenszegül, akkor vele szemben kényszerítő eszközt fognak alkalmazni. A panaszos D. P. r. százados közlésére az ellenálló magatartásából visszavett és átváltott passzív, szitkozódó stílusra. A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy teljesen mindegy mit csinálnak, mert úgyis megpanaszolja az elővezetését a megfelelő helyen. D. P. r. százados a panaszos adatait a személyi igazolványából egyeztette, és közölte vele, hogy öltözzön fel, vegye magához személyes tárgyait, az ügyhöz szükséges iratokat és pénzt a hazautazáshoz, továbbá megkérdezte tőle, hogy valamilyen betegségben szenved-e, rendszeres gyógyszereket szed-e, amelyre a panaszos nem volt hajlandó válaszolni, és betegségre utaló jel sem volt rajta látható. A panaszos megkérdezte a századost, hogy mivel fog hazajönni, ekkor a rendőr közölte vele, hogy haza utazását egyénileg kell megoldania, mivel a kényszerintézkedés a meghallgatása után megszűnik és szabadon távozhat. A rendőrök felhívták a panaszos figyelmét, hogy időjárásnak megfelelően öltözzön fel, mivel elég hideg van, és ő mezítláb, papucsban volt. A panaszos nem volt hajlandó felöltözni, azt válaszolta, hogy „nem bálba megy”. A panaszossal szemben kényszerítő eszköz használatára nem volt szükség. A közlést követően a rendőrök mindenre biztosítottak neki időt. A panaszos még a ház udvarán el kezdte a rendőrök munkáját ócsárolni, hangosan kijelentette, hogy elege van „a f**ő rendőrökből, hogy csak vele szórakoznak”. Ekkor D. P. r. százados közölte a panaszossal, hogy a sérelmükre elkövetett becsületsértés miatt eljárását fognak a panaszos ellen indítani. A panaszos a következményektől nem tartva folytatta a sértő, rendőrök munkáját becsmérő megnyilvánulását. A panaszos D. P. r. százados felszólítására beszállt a szolgálati gépkocsiba. A szolgálati gépkocsiban a panaszos továbbra is becsmérelte a rendőrség munkáját, és fiát biztatta és provokálta, hogy fel kell jelentsék a rendőröket az elővezetés miatt. A panaszos közölte, hogy már feljelentette az E. Önkormányzatot, a gy-i rendőröket, de még az e-i rendőröket is, és ez most sem lesz másként. A panaszos a rendőrkapitányságon P. A. r. őrmesterrel közölte, hogy neki különböző betegségei vannak, amit kérne a hivatalos iratokra feljegyezni. Ezen kérésnek P. A. r. őrmester eleget is tett, és egy igazoláson ezt dokumentálta, melyet részére át is adott. Ezt követően P. A. r. őrmester megkérdezte a panaszostól, betegségeire való tekintettel igényel-e orvosi ellátást, szükség van-e bármilyen gyógyszerre, melyre azt válaszolta, hogy nem. A panaszos és a fia már az elővezetés iratainak készítésénél közölték, hogy megpanaszolják az elővezetés tényét és módját. A panaszossal szemben becsületsértés miatt D. P. r. százados és P. A. r. őrmester eljárást kezdeményezett, melyet a B. Rendőrkapitányság vizsgál ki.

6) B. L. r. főtörzsőrmester 2013. február 4-én készített jelentésében rögzíti, hogy az intézkedés napján a panaszost az E. Rendőrőrs munkatársaitól vette át, majd folytatólagosan tanúként hallgatta ki. A panaszos a kihallgatás során passzív magatartást tanúsított, de a feltett kérdésekre válaszolt, a rendőr emlékezete szerint a panaszos papucsban volt. A panaszos a kihallgatás során nem közölt olyat, amely rosszul tette utalt volna, vagy arra, hogy orvosi ellátásra szorulna. A panaszos állapota nem volt olyan, amely okot adott volna az orvosi ellátás biztosítására.

7) Megküldték a Gy. Városi Ügyészség 2012. december 7-én kelt határozatát, amely személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétsége miatt a B. Z. ellen folyamatban lévő bűnügyben a panaszos az elővezetés elrendeléséről, valamint az elővezetés költségének megfizetéséről szóló határozat ellen bejelentett panaszát, mint alaptalant elutasította. Az ügyészség megállapította, hogy mivel a panaszos szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg tanúkihallgatáson 2012. szeptember 4-én, illetve szeptember 11-én, és távolmaradását alapos okkal nem mentette ki, ezért a nyomozó hatóság helytállóan határozott az elővezetés elrendeléséről, és az elővezetés költségének megtérítéséről.

8) Megküldésre került a panaszos fiának a Gy. Rendőrkapitányságnak címzett levele, amelyben 2012. november 21-én foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatos panaszát fogalmazta meg.

9) Megküldték a panaszos 2012. november 22-én a Gy. Rendőrkapitánysághoz a 2012. november 21-én foganatosított intézkedéssel kapcsolatban előterjesztett panaszát.

A panaszos 2012. december 15-én kelt a Gy. Városi Ügyészségnek címzett levelében panaszt terjesztett elő a 2012. november 21-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben. A panaszos a levélben beszámolt arról is, hogy a Testülethez fordult a sérelmezett rendőri intézkedés miatt.

A Gy. Városi Ügyészség 2012. december 17-én kelt határozata a panaszos 2012. december 15-én a 2012. november 21-én foganatosított intézkedéssel szemben bejelentett panaszának a Gy. Rendőrkapitányságra történő áttételéről rendelkezik.

10) N-né M. O. r. főhadnagy 2013. január 10-én készített hivatalos feljegyzést az előadó testületi taggal folytatott telefonon beszélgetéséről. Mivel a panaszos a 2012. november 21-én foganatosított rendőri intézkedés ellen nemcsak a Testülethez, hanem a Gy. Rendőrkapitánysághoz is panaszt terjesztett elő, ezért a kettős eljárás lefolytatásának elkerülése érdekében az előadó testületi tag N-né M. O. r. főhadnaggal abban egyezett meg, hogy a főhadnagy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályai szerint telefonon szóban nyilatkozatni fogja a panaszost arra vonatkozóan, hogy mely szerv eljárását kéri a panaszos ügyében, amelynek eredményéről a főhadnagy értesíteni fogja a Testületet. A feljegyzés rögzíti, hogy a panaszos a panaszos ügyében, a rendőrkapitányság előtt megindult közigazgatási eljárásban, a részére szabályosan kiküldött idézésére 2013. január 9-én nem jelent meg, így erre vonatkozóan nyilatkozatni eddig még nem volt lehetséges.

11) N-né M. O. r. főhadnagy 2013. január 10-én készített hivatalos feljegyzésében rögzíti, hogy a panaszost telefonon megkereste, aki a Testület eljárását kérte panaszos ügyében.

12) A gy-i kapitányságvezető 2013. január 11-én kelt levelében arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos a rendőrkapitányság előadójának telefonon történt megkeresésére 2013. január 10-én 11 óra 21 perckor, nyilatkozatában kijelentette, hogy a panaszának kivizsgálásában a Testület eljárását kéri, és erre való tekintettel a folyamatban lévő panaszügy felfüggesztéséről intézkedett.

13) A rendőrség megküldte a Gy. Rendőrkapitányság a 2013. január 11-én kelt végzését, amely a panaszos által a vele szemben 2012. november 21-én 8 óra 5 perckor a Gy. Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök által foganatosított intézkedés ellen 2012. december 15-én előterjesztett panasz miatt indult közigazgatási eljárás felfüggesztéséről rendelkezett a Ket. 32. § (1) bekezdése alapján. A végzés indokolása szerint a G. Városi Ügyészség a panaszt áttette a Gy. Rendőrkapitányságra, amely alapján közigazgatási eljárás indult 2012. december 21-én. A Gy. Rendőrkapitányság a Testület párhuzamos eljárásának elkerülése érdekében – a Testület eljárásának befejezéséig – az eljárás felfüggesztéséről határozott.

14) M. Z. r. hadnagy 2013. február 7-én készített jelentésében arról számolt be, hogy a panaszos ellen a Btk. 180. § (1) bekezdés a) pontja alapján becsületsértés gyanúja miatt van folyamatban eljárás a B. Rendőrkapitányságon, amely során a panaszos szabályszerű idézések ellenére nem jelent meg a kihallgatáson, ezért ismételten az elővezetését rendelték el, amelynek tervezett időpontja 2013. február 13. 8 óra.

15) A rendőrség megküldte a Btk. 180. § (1) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben elkövetett becsületsértés vétségének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő eljárásában P. A. r. őrmester tanúkihallgatásáról 2013. január 26-án készült jegyzőkönyvet.

16) A gy-i kapitányságvezető 2013. február 8-án készített összefoglaló jelentésében a fentiekhez képest többlet információkról nem számolt be.

17) Megküldték Megyei Rendőr-főkapitányság kizárási indítvány elbírálásáról szóló határozatát, valamint a Gy. Rendőrkapitányság a B. Rendőrkapitánysággal és a Gy. Városi Ügyészséggel folytatott levelezését. Mivel ezek az iratok a panaszügy elbírálása szempontjából nem relevánsak, ezért ismertetésüktől a Testület eltekint.

III.

1) A Testületnek először abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az intézkedést foganatosító rendőri szerv által ugyanezen események tárgyában lefolytatott vizsgálat nem zárja-e ki a Testület hatáskörét a panasz eljárás lefolytatására.

Az Rtv. 92. § (1) „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően az országos

rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.” Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos a vele szemben 2012. november 21-én foganatosított rendőri fellépés miatt az intézkedés napján postai úton terjesztette elő panaszát a Testülethez.

Az előadó testületi tag 2012. november 29-én telefonon a Gy. Rendőrkapitányság ügyintézőjétől, N-né M. O. r. főhadnagytól azt a tájékoztatást kapta, hogy a panaszos a 2012. november 21-én foganatosított elővezetésével szemben a rendőrkapitánysághoz nem terjesztett elő Rtv. szerinti panaszt. Az előadó testületi tag 2012. január 10-én telefonon ismételen felvette a kapcsolatot N-né M. O. r. főhadnaggal, aki azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszos időközben a Gy. Városi Ügyészséghez is panaszt terjesztett elő a 2012. november 21-ei intézkedés tárgyában, amelyet az ügyészség Rtv. szerinti panasznak minősítette és áttette a Gy. Rendőrkapitányságra. A rendőrkapitányság megindította a közigazgatási eljárást, amely során 2012. január 9-re tárgyalást tűztek ki, amelyen azonban a panaszos nem jelent meg. Ezért N-né M. O. r. főhadnagy 2013. január 10-én a Ket. szabályai szerint telefonon nyilatkoztatta a panaszost, hogy mely szerv eljárását kéri. A Gy. Rendőrkapitányság tájékoztatta a Testületet a panaszos döntéséről, miszerint a panaszos a Testület eljárását kérte, és ezzel egyidejűleg – a Testület eljárásának befejezéséig – a panaszügyben indult közigazgatási eljárás felfüggesztéséről határozott.

Mindezekre tekintettel a Testület megállapította hatáskörét a panasz eljárás lefolytatására.

2) Ezt követően a Testület a panasz eljárásban azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

a) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök ellen elkövetett becsületsértés miatt indult eljárásban gyanúsítottként idézték meg, továbbá arra vonatkozóan is kérte a Testület vizsgálatát, hogy a testvérevel szemben indult eljárás megszüntetéséről határoztak.

Az Rtv. fent idézett 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik, így nem jogosult büntető eljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni, ezért a Testület nem vizsgálhatja, hogy a panaszos gyanúsított kihallgatását jogszerűen rendelték-e el, valamint a Testületnek arra sem terjed ki a hatásköre, hogy megállapítsa, hogy a vádhatóság jogszerűen szüntette-e meg a panaszos testvére ellen folytatott nyomozást. Ezek ellen az eljárási cselekmények ellen Be. szerinti jogorvoslattal lehet élni.

A Testület a panasz fenti részei tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

b) A panaszos sérelmezte, hogy a testvére ellen indult nyomozásban már háromszor kihallgatták, ennek ellenére további kihallgatását rendelték el, ezért 2012. november 21-én e-i lakásából elővezetésére került sor.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a Gy. Rendőrkapitányság 2012. november 14-én kelt határozata a panaszos testvére ellen folyamatban lévő büntetőügyében a panaszos elővezetését a Be. 162. § (2) bekezdése alapján rendelte el, mivel a panaszos kétszer történt szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a nyomozó hatóság előtt, és távolmaradását alapos okkal sem igazolta.

Az Rtv. 34. §-a rendelkezik az elővezetésről. E jogszabályhely szerint „a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri, vagy oda útba indítja. Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a Rendőrségen a szükséges ideig – legfeljebb 12 óra időtartamra – vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.” A szakasz (3) bekezdése rögzíti, hogy az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.

A Be. 162. §-a értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre.

A rendelkezés szerint „a rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszert és más intézkedést alkalmazhat. Az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani. A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezhet úgy, hogy a rendőr az elővezetés fogantatása helyett az érintett személy útba indulását ellenőrizze, ha megalapozottan feltehető, hogy az elővezetés célja ezzel is elérhető.”

Megállapítható, hogy elválik egymástól az elővezetés elrendeléséért és fogantatásáért való felelősség, mint ahogy elválik egymástól a két kérdés szabályozása olyan értelemben is, hogy az elrendelésre vonatkozó normák a Be.-ben, a fogantatásra vonatkozó szabályok pedig az Rtv.-ben, illetve a Szolgálati Szabályzatban találhatók.

Noha jelen esetben az elővezetést elrendelő hatóság is rendőri szerv volt, annak tevékenységét a Testület hatásköri szabályai alapján nem vizsgálhatja, mivel – fő szabály szerint – nem terjed ki hatásköre a büntetőeljárás keretei között a Be. alapján végzett rendőri tevékenységre. Az ilyen rendőri intézkedésekkel szemben a Be. 195. §-a alapján van helye panasznak, s annak elbírálására – mint ahogy az jelen esetben meg is történt a Gy. Városi Ügyészség 2012. december 7-én kelt határozatával – az ügyész jogosult.

A fentieknek megfelelően a Testület nem vizsgálhatta sem az elővezetés elrendelésének megalapozottságát, sem pedig azt a kérdést, hogy miért döntött a nyomozóhatóság a

panaszos további kihallgatásáról, mivel erről a kérdésről sem az intézkedő rendőrök döntenek, hanem – a Be. 162. §-ának értelmében – az elrendelő szerv.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, a XX. cikkében foglalt egészséghez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

3) A Testület érdemben először azt vizsgálta, hogy a panaszos elővezetésére megfelelő jogalap alapján került-e sor.

A panaszos előadta, hogy 2012. november 21-én három rendőr intézkedett vele szemben, akik e-i lakásából őt a Gy. Rendőrkapitányságra elővezették.

A rendőrségtől megküldött iratok szerint a panaszos elővezetését Gy. Rendőrkapitányság 2012. november 14-én kelt határozatával rendelte el, amely alapján P. A. r. őrmester, N. E. r. főtörzsőrmester és D. P. r. százados a panaszost az Rtv. 34. § (1) és (2) bekezdésének, és a Szolgálati Szabályzat 33. § (1) és (2) bekezdésének figyelembevételével lakóhelyéről a Gy. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályára 2012. november 21-én elővezette.

A Testület ismételten hivatkozik Be. 162. § és az Rtv. 34. §-ára. Be. 162. § értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az Rtv. 34. §-ának (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri vagy oda útba indítja.

A Szolgálati Szabályzat 26. pontja alatt tárgyalja az elővezetés kérdéseit. A 33. §. (1) bekezdése szerint elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet fogyanatosítani.

A Testület ehelyütt utal továbbá a rendőrség Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségére, amely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Mivel a fentiek alapján megállapítható, hogy a Gy. Rendőrkapitányság a panaszos elővezetését rendelte el határozatával, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos elővezetését a rendőrkapitányság a megfelelő jogalap birtokában kísérelte meg

foganatosítani, ezért az a panaszos személyes szabadsághoz való jogát ebben a vonatkozásában nem sértette.

4) A Testület külön vizsgálta az elővezetés foganatosításának módját.

A panaszos elmondása szerint a rendőrök kabátban és mezítláb, papucsban vitték el, aminek következtében megfázott. A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök egészségügyi állapotát sem vették figyelembe, nem kérdezték meg, hogy beteg-e, és gyógyszereit, és asztmás betegségéhez használatos segédeszközeit nem vihette magával, és nem tették lehetővé, hogy pénzt vegyen magához a hazaúthoz.

2013. február 5-én, P. A. r. őrmester, N. E. r. főtörzsőrmester és D. P. r. százados által készített jelentését az alábbiakról számolt be. D. P. r. százados a panaszos igazoltatását követően közölte vele, hogy öltözzön fel, vegye magához személyes tárgyait, az ügyhöz szükséges iratokat és pénzt a hazautazáshoz, továbbá megkérdezte tőle, hogy valamilyen betegségben szenved-e, rendszeres gyógyszereket szed-e, amelyre a panaszos nem volt hajlandó válaszolni, és betegségre utaló jel sem volt rajta látható. A rendőrök felhívták a panaszos figyelmét, hogy időjárásnak megfelelően öltözzön fel, mivel elég hideg van, és ő mezítláb, papucsban volt. A panaszos nem volt hajlandó felöltözni, azt válaszolta, hogy „nem bálba megy”. A panaszos megkérdezte a századost, hogy mivel fog hazajönni, ekkor a rendőr közölte vele, hogy hazautazását egyénileg kell megoldania, mivel a kényszerintézkedés a meghallgatása után megszűnik, és szabadon távozhat. A közlést követően a rendőrök mindenre biztosítottak neki időt.

A panaszos sérelmeinek értékelése során a Testület az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel. Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelem okozásával járjon. Az Rtv. 15. §-ában rögzített követelmény értelmében továbbá a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

Az elővezetés foganatosításának módjával részletesen a Szolgálati Szabályzat foglalkozik, amely 34. §-ának (1) bekezdése alatt kimondja, hogy az elővezetési határozatot vagy végzést a rendőr előzetes igazoltatás után ismerteti az elővezetendő személlyel, utána kézbesíti. A (2) szakasz úgy rendelkezik, hogy a rendőr lehetőséget ad arra, hogy az elővezetendő személy az évszaknak megfelelően felöltözzön, pénzét, élelmét, fontos személyi használati tárgyait - a saját és mások testi épségét veszélyeztető eszközökön kívül - magához vegye, a jelenlévő hozzátartozóitól elbúcsúzzon.

Fentiek alapján a Testület az alábbiak szerint értékelte a panasz egyes elemeit.

a) A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök nem hagyták őt felöltözni.

A panaszos 2012. december 4-én előterjesztett beadványában viszont azt írta, hogy a rendőrök megkérték őt, hogy öltözzön fel, amire ő közölte a rendőrökkel, hogy nem fog felöltözni.

B. L. r. főtörzsőrmester jelentésében rögzíti, hogy emlékezete szerint a panaszos a kihallgatáskor papucsban volt.

Az Rtv. 2. § és 15. §-ain túlmenően a Testület ehelyütt felhívja az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdését is, amely szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 18. §-ának (2) bekezdése szerint továbbá a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásról.

A Testület arra a megállapításra jutott az egybecsengő előadások alapján, hogy a rendőrök felhívták a panaszos figyelmét arra, hogy időjárásnak megfelelően öltözzön fel, aki közölte a rendőrökkel, hogy ezen felhívásnak nem fog eleget tenni. A Testület megítélése szerint a rendőrök az Rtv. 34. § (2) bekezdésének megfelelően lehetőséget adtak arra, hogy a panaszos évszakknak megfelelően öltözzön fel, és az adott helyzetben az erre irányuló felhíváson kívül más nem volt elvárható a rendőroktől, **ezért Testület arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült a panaszos egészséghez való joga.**

b) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem tették lehetővé, hogy pénzt vegyen magához a hazaúthoz. A panaszos állítása gyógyszereit, és asztmás betegségéhez használatos segédeszközöket nem vihette magával a rendőrkapitányságra.

Az Rtv. 34. §-ának (2) bekezdése többek között úgy rendelkezik, hogy a rendőr lehetőséget ad arra, hogy az elővezetendő személy pénzét, élelmét, fontos személyi használati tárgyait - a saját és mások testi épségét veszélyeztető eszközökön kívül - magához vegye.

Mivel a megküldött rendőrségi iratok egyértelműen arról számoltak be, hogy az intézkedő rendőrök biztosították azt, hogy a panaszos pénzét és gyógyszereit magához vegye, **ezért a Testület az ellentmondó panaszosi és rendőrségi állítások okán – rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok hiányában – arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz, valamint egészséghez való alapvető jogának sérelme nem megállapítható.**

c) A panaszos elmondása szerint a rendőrök nem kérdezték meg őt, hogy szenved-e valamilyen betegségben.

A panaszos elmondása szerint több betegségben szenved, depressziós, tüdőbeteg, asztmás és pánik beteg, valamint kettő ökölnyi hasfal sérve van, ezért haskötőt kell használnia.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a rendőrök a panaszost a helyszínen megkérdezték, hogy valamilyen betegségben szenved-e, rendszeres gyógyszereket szed-e, amelyre a panaszos nem volt hajlandó válaszolni, és betegségre utaló jel sem volt rajta látható. A rendőrkapitányságon a panaszos azonban közölte P. A. r. őrmesterrel, hogy neki különböző betegségei vannak, amit kérne a hivatalos iratokra feljegyezni. Ezen kérésnek P. A. r. őrmester eleget is tett, és ezt a „Nyilatkozat” elnevezésű formanyomtatványon dokumentálta, melyet a panaszos részére át is adott. Ezt követően P. A. r. őrmester megkérdezte a panaszostól, betegségeire való tekintettel igényel-e orvosi ellátást, szükség van-e bármilyen gyógyszerre, melyre azt válaszolta, hogy nem. A panaszos a kihallgatás során sem közölt olyat, amely rosszullétére utalt volna, vagy orvosi ellátásra szorult volna. A panaszos állapota nem volt olyan, amely okot adott volna az orvosi ellátás biztosítására.

A Testület megjegyzi, hogy a rendőröknek nem kötelezettsége az elővezetett személy egészségügyi állapotát a helyszínen felmérni, meggyőződni arról, hogy szed-e valamilyen gyógyszert, hacsak nem áll fenn olyan körülmény, amiből a rendőrök arra következtethetnek, hogy a panaszos gyógyszeres kezelés alatt áll, illetve orvosi ellátása szükséges, mert ebben az esetben az általános jogvédelmi kötelezettségükből adódóan kötelesek a panaszos egészségügyi állapotához mérten a szükséges intézkedést megtenniük. A panaszos beadványaiban – annak ellenére, hogy több betegségről számolt be – nem említi, hogy jelezte volna a rendőröknek egészségügyi problémáit, és a rendelkezésre álló iratok alapján sem merült fel olyan körülmény, amely alapján a rendőröknek meg kellett volna győződniük a panaszos egészségügyi állapotáról. Sőt a rendőrségi iratok tanúsága szerint a rendőrök próbáltak meggyőződni a panaszos egészségügyi állapotáról, aki a feltett kérdésekre nem volt hajlandó válaszolni, továbbá a rendőrkapitányságon sem jelezte, hogy gyógyszert szed, vagy orvosi ellátásra szorulna. **Mindezek alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy a rendőröket nem terhelhette mulasztás a tekintetben, hogy a helyszínen nem kérdezték meg a panaszost, hogy szenved-e valamilyen betegségben, ezért a panaszos egészséghez fűződő alapvető joga nem sérült.**

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy jogszerűen került sor a panaszos elővezetésére, ezért nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga. A Testület megállapította továbbá, hogy nem sérült a panaszos egészséghez fűződő alapvető joga, mivel a rendőrök biztosították a panaszosnak, hogy évszaknak megfelelően öltözzön fel. Azonban a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos alapjogának sérelme nem megállapítható a tekintetben, hogy a rendőrök biztosították-e a panaszos számára, hogy pénzét, gyógyszereit, és asztmás betegségéhez használatos segédeszközzeit magához vegye, nem sérült ugyanakkor a panaszos egészséghez fűződő alapvető joga azzal kapcsolatban, hogy a rendőrök nem kérdezték meg a panaszost, hogy beteg-e.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2013. augusztus 1.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag